

РЕШЕНИЕ

№ 2096

гр. София, 24.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 25.05.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **317** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба В. № 725 от 12.01.2010 г. по описа на Административен съд – С. град, подадена от С. П. К., ЕГН *, с адрес гр. С., жк. Н 1, бл. 115, В. В, ап. 68 против Заповед № 10011 от 16.12.2009 г. на Д. на А. “М.”, с която е прекратено служебното му правоотношение поради съкращаване на длъжността “Началник митница” с ранг IV старши в Регионална митническа дирекция – Р, Митница В на основание чл. 106, ал.1, т.2 във връзка чл. 108, ал.1 от ЗДСл, Постановление № 302 на Министерски съвет от 2009 г. за изменение на Устройствения правилник на А. “М.” и утвърденото длъжностно разписание на Митница В от 15.12.2009 г.

Жалбоподателят сочи, че обжалваният от него административен акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие на материалния закон. В хода на съдебното производство се представлява от адв. Р Илчова, която поддържа жалбата, претендира сторените съдебно – деловодни разnosки и депозира писмено становище.

Ответникът – Д. на А. “М.”, редовно призован се представлява в

съдебното производство от юрк. Бадев, който оспорва жалбата като неоснователна, моли да се потвърди заповедта. Претендира юрисконсултско възнаграждение и представя писмено становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят С. П. К. е заемал длъжността “Началник митница” с ранг IV старши в Регионална митническа дирекция (РМД) – Р, Митница В, по което обстоятелство между страните не съществува спор.

С Постановление на Министерски съвет № 302 от 15.1.2009 г. е приет нов Устройствен правилник на А. “М.”, обнародван и влязъл в сила на същата дата. С него са прецизирани функциите и компетентностите на агенцията с цел оптимизиране на дейностите и укрепване на административния капацитет. С новия правилник е намалена и общата численост на персонала на ответника, като в чл. 7, ал.1 като същата е намелена с 529 бройки – от 3899 щатни бройки на 3370 бр. В съответствие с изменението е утвърдено ново длъжностно разписание на Митница Видин в сила от 15.12.2009 г., с което се намалява числеността на персонала на митническото учреждение.

Съгласно длъжностното разписание на Митница В от 14.12.2009 г. за заемане на длъжността “Началник митница” е предвидена 1 щатна бройка, а в длъжностното разписание от 15.12.2009 г. за същата длъжност не са предвидени бройки.

Видно от съпоставката на съдържанието на новото от 15.12.2009 г. и предходното длъжностно разписание към 14.12.2009 г. и утвърдените поименни разписания, в Митница В длъжността “Началник митница” е 1 брой и е заемана от жалбоподателя, а след утвърждаване на длъжностното разписание от 15.12.2009 г. е премахната от Митница В.

Със заповед № ЗМФ – 1441 от 09.11.2009 г. на министъра на финансите е предвидено, че считано от 00 часа на 16.12.2009 г. се закрива в структурата на РМД Р, митница В, като считано от тази дата се създава Митническо бюро (МБ) В. На следващо място е посочено дейността, компетентността, правата и задълженията на митница Видин преминават към митница Лом в структурата на РМД – Русе. Тази заповед е изменена с нова заповед на министъра на финансите с № ЗМФ – 1558 от 30.11.2009 г., в която изрично е посочено, че РМД Р и Регионално митническо управление Р се закриват в 00 часа на 16.12.2009 г. като правата и задълженията им преминават към Митница Р.

Със заповед № 10011 от 16.12.2009 г. на Д. на А. “М.”, предмет на оспорване в настоящето производство, на основание чл. 106, ал.1, т.2 във връзка с чл. 108, ал.1 от ЗДСл, Постановление № 302 на Министерски съвет от 2009 г. за изменение на Устройствения правилник на А. “М.” и утвърденото разписание на Митница В от 15.12.2009 г. , е прекратено служебното правоотношение на С. П. К. на длъжност “Началник митница” в РМД Р, Митница В.

По делото е прието копие от личното служебно досие на служителя,

длъжностното и поименно длъжностно разписание от 14.12.2009 г.; длъжностно и поименно длъжностно разписание от 15.12.2009 г.; Заповед № ЗАМ – 612 от 12.11.2009 г. на Д. на А. “М.”; длъжностна характеристика на заеманата от жалбоподателя длъжност. В хода на съдебното производство са представени длъжностните и поименни длъжностните разписания към 14.12.2009 г., 15.12.2009 г. и 16.12.2009 г на Митница Л и Обява на откриването на конкурс за длъжността “Началник на Митница Л” въз основа Заповед № ЗАМ – 36 от 02.02.2010 г.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – С. град направи следните правно изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 16.12.2009 г., като жалбата до Административен съд – С. град е подадена чрез административния орган, където е заведена с В. № 34/36 от 22.12.2009 г. по описа на А. “М.”. При тази фактическа обстановка, настоящия съдебен състав приема, че жалбата е подадена в предвидения 14 – дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основание по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Д. на А. “М.”. Съгласно чл. 108, ал.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателят е назначен на длъжност по служебно правоотношение със заповед на Д. на А. “М.”. Следователно, по силата на визираната правна норма директорът на А. “М.” в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство. Компетентността на Д. на А. “М.” произтича пряко и от разпоредбата на чл. 6, т. 5 от Устройствения правилник на А. “М.” (отм., действащ към датата на издаване на заповедта), където е записано, че назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях.

Спазена е и установената в чл. 108, ал.1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, придобития ранг на държавна служба – IV старши, като в нея е отразено, че на служителя се дължи изплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск и обезщетение в размер на brutната заплата за неспазения срок на предизвестие.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Въз основа на утвърденото ново длъжностно разписание в сила от 15.09.2009 г. директорът на А. "М." е издал заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. ЗДСл не предвижда специална процедура за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 106, ал.1, т.2. Необходимо е единствено наличие на писмено предизвестие, неспазването на което съгласно чл. 106, ал.4 може да се компенсира с обезщетение. В настоящия случай предизвестие не е спазено и в заповедта изрично е посочено, че жалбоподателят има право на парично обезщетение за неспазен срок на предизвестие.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непровеждане на подбор и неспазване на утвърдената със Заповед № ЗАМ – 613 от 12.11.2009 г. на Д. на А. "М." процедура за съкращаване на персонала в А. "М.", същата е публикувана на интернет страницата на ответника и е представена по делото. Утвърдената с цитираната заповед процедура е във връзка със структурни промени в митническата администрация, извършени с Постановление № 302 от 15.12.2009 г. за приемане на нов Устройствен правилник на А. "М.". Видно от раздел "Обхват и цел на процедурата", тя касае съкращаването на персонала на агенцията въз основа на организационно – управленската ѝ структура, утвърдена с Устройствения правилник, заповед № ЗМФ – 1441 от 09.11.2009 г. на министъра на финансите. С цитирания акт е разпоредено закриването на структурни звена в А. "М." и създаване на нови, считано от 00 часа на 16.12.2009 г.

От друга страна, съдът намира, че в хипотезата на прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, законодателят не е установил изискването да се извършва подбор, тъй като съкращаването на длъжността предполага и изисква премахването от щата за бъдеще на една конкретна длъжност като наименование и система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностната характеристика. Разпоредбите на Кодекса на труда във връзка с правото на подбор на работодателя не могат да намерят приложение в процесния случай. Преценката на органа по назначаването при съкращаване на длъжността относно обстоятелството кои от държавните служители ще бъдат съкратени и кои – не от персонална гледна точка е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка е неоснователно възражението на жалбоподателя и процесуалния му представител, че заповедта е издадена при неспазване на одобрената от органа процедура за съкращаване и при нарушаване на критериите за извършване на подбор, доколкото такъв подбор законът не изисква да бъде спазван, както и направеното възражение, че е налице идентичност между служебните задължения на длъжностите "старши инспектор" и "младши инспектор".

Неоснователно е твърдението, изложено в жалбата, че при издаване на процесната заповед административният орган не е спазил общите разпоредби на АПК. АПК съдържа общи процесуални разпоредби, приложими при издаване на административни актове, докато ЗДСл е специален по отношение на АПК и са приложими неговите норми. При издаването на оспорения акт са спазени разпоредбите на ЗДСл, като само нормата на чл. 124 от ЗДСл препраща към АПК относно подсъдността на споровете във връзка с възникване, изменение и прекратяване на служебните правоотношения и относно споровете за налагане на дисциплинарни наказания.

Оспорената заповед е издадена при правилно тълкуване и приложение на материалния закон. Съгласно чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Дефиницията на понятието “длъжност в администрацията” се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал.1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 05.03.2004 г.) и според тази дефиниция “длъжност в администрацията” е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на закона за министерство на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, която я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателя е извършено при наличието на утвърдено от органа по назначаването – Д. на А. “М.” ново длъжностно разписание за съответната структура – Митница “В”. В рамките на компетентността на органа е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната администрация с оглед оптимизиране на дейността при съобразяване с приетата структурата и нормативно определената численост на персонала на служителите. Съгласно чл. 2, ал.3 от ЗДСл и чл. 6, ал.1, т. 9 от Устройствения правилник на А. “М.”, органът по назначаването разполага с правомощието да внесе промяна в структурата на отделните звена и във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни длъжности и да бъдат разкрити други длъжности. При

осъществяване на тези промени в структурата и организацията на работата си органът действия в условията на целесъобразност, като преценката му не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В настоящия случай е налице утвърдено длъжностно разписание от 15.12.2009 г. относно структурата на Митница В и на Митница Л, въз основа на което директорът на А. “М.” е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателя. Целесъобразността на извършеното съкращаване на заеманата от оспорващия длъжност не е предмет на контрол в рамките на настоящето съдебно производство. По преценка на органа по назначаването може да се преустанови някоя от осъществяваните от администрацията видове дейност или да се намали обема на дейността, което се изразява в премахване или редуциране на съответните предвидени от длъжностното разписание щатни бройки. Две проявни форми представляват съкращение на длъжността като основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал.1 т. 2 от ЗДСл.

По отношение на заеманата от оспорващия длъжност е установено, че е налице първото кумулативно изискване – той е заемал длъжността “Началник митница” в Митница В, като с влизането в сила на новото длъжностно щатно разписание се намалява съответния брой с 1 щ. Бр. Не се установява наличието на двете кумулативни предпоставки, тъй като длъжността като нормативно определена позиция не е премахната, както и като съвкупност от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Видно от събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства към датата на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, поради закриването от 24 часа на 15.12.2009 г. на ръководената от него митница “В” в структурираната на РМД – Р и преминаването на нейните дейност, компетентност, права и задължения към тази на Митница Л, последната има вакантна длъжност “началник митница”. Този факт безспорно се установява от представените и приети като писмени доказателства три броя длъжностно разписание на Митница Лом към дати 14.12.2009 г., 15.12.2009 г. и 16.12.2009 г., утвърдени по съответния ред, от които е видно, че има една щатна бройка за длъжността “Началник митница” с минимални изисквания за заемането ѝ – магистърска образователна степен и ранг I младши. Също така бяха приети като доказателства по делото и поименните длъжностни разписания за цитираната митница, действащи към посочените дати, от които е видно, че длъжността “началник митница” е вакантна преди и след структурните промени в А. “М.”. Този факт се потвърждава и от обстоятелството, че около два месеца след прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателя е обявен конкурс за назначаването на служител на длъжността “началник митница” в Митница Л, тъй като същата е вакантна.

Следователно не е налице е реално съкращаване на длъжността, заемана от С. П. К. на посоченото в заповедта правно основание, което съставлява и фактическо такова по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл. Длъжността, заемана от жалбоподателя – “началник митница” като наименование и система от функции е запазена, което

не се оспорва и от ответната страна чрез процесуалните му представители. Определящото в случая при преценка на материалноправното основание за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 106, ал.1, т.2 от ЗДСл е обективното наличие на промяна в утвърденото длъжностно разписание. Независимо, че длъжността продължава да съществува като нормативно определена позиция и система от функции и задължения, то не са намалени бройките, определени за изпълнението ѝ, поради което следва да се приеме, че не е налице реално съкращаване на длъжността "Началник митница", заемана от жалбоподателя. Следователно, оспорената заповед не се явява издадена в съответствие с материалния закон.

В тази връзка следва да се посочи, че видно от приетата по делото длъжностна характеристика за длъжността "Началник митница", връчена на жалбоподателя на 04.07.2006 г. и представените в хода на съдебното производство длъжностна характеристика за длъжността "Началник митница" при Митница В, РМД Р с дата 14.02.2003 г. (л. 62 – 64 от делото) и длъжностната характеристика за длъжността "Началник митница" при Митница Л, РМД Р с дата 14.02.2003 г. (л. 98-100) са идентични по своето съдържание, изисквания към кандидатите, като единствено с първата има завишени изисквания в тази насока, функции, права и задължения. Следователно има единичност между заеманата от жалбоподателя длъжност и установената в хода на съдебното производство такава в Митница ЛОМ и вместо същият да бъде преназначен в правоприемник, служебното му правоотношение е прекратено.

По тези съображения настоящия съдебен състав намира, че жалбата на С. П. К. следва да бъде уважена като основателна и бъде отменена оспорената заповед като незаконосъобразна..

С оглед изхода на спора и направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане, на основание чл. 143 от АПК и чл. 7, ал.1, т.4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответникът следва да бъде осъден да му заплати на бюджета на юридическото лице, което представлява сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, независимо, че в приложения по дело Договор за правна защита и съдействие между С. К. и адв. Илчов е посочена сумата от 700 (седемстотин) лева като договорно възнаграждение, но не и като реално изплатена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 от АПК, Административен съд – С. град, I отделение, 8 – ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. П. К. от гр. С., жк. Н 1 заповед № 10011 от 16.12.2009 г. на Д. на А. "М.", с която е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Д. на А. "М." да заплати от бюджета на представлявания от него

административен орган на С. П. К., ЕГН, адрес – гр. С., жк. Н 1, бл. 115, В. В, ап. 68 сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлеи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: